

Durmuş Hocaoğlu

MHP, Milliyetçilik'in Ağır Yükünü Taşıyamıyor: I

Yeniçağ, “Analiz”., 10 Ağustos 2007, Cuma., s.12
“Analiz” Sıra No: 554; 2007-069; Ağustos-04

YENİÇAĞ

MHP'nin en büyük handikaplarının başında geleni hiç şüphesiz ismi ve amblemi olmuştur: “**Milliyetçi Hareket**” ve “**Üç Hilâl**”. Bunların tek başına bir adedi bile çok ama çok ağır, omuz çökertecek, bel kıracak kadar ağır bir yük iken MHP her ikisini birden üstlenmiş, kırk yıldır taşımağa çalışıyor.

İsim ve amblem deyip geçmeyelim; bunların her ikisi de hâmiline yük ve mes'uliyet getirir ve kitleler, umûmiyetle, belirli bir isim ile müsemmâ olana bakarak o ismin deruhte ettiği kavrama bir kıymet takdîr etmeye mütemâyildirler; kezâ, aynı şey “amblem”, yâni “alem” için de geçerlidir. Milliyetçi gibi çok asâletli bir sıfatı isim ve Üç Hilâl gibi tarihin derinliklerine kök salmış bir alemler amblem olarak seçen bir siyâsî teşekkülün ortaya koyacağı siyâsetin, kitleler indinde, Parti'den bağımsız olarak, bizâtihi “Milliyetçilik”in değerinin ve yaygın olarak benimsenmesinin tâyininde belirleyici bir etki yaratacağı kabûl edilmelidir ve ne yazık ki, MHP'nin bu hususta yeter bir başarı gösterebilmiş olduğunu söyleyebilecek bir durumda değilim. Nitekim, milliyetçilik damarı fevkalâde kuvvetli – hattâ yer-yer, milliyetçilik düşmanlarını çıldırtacak kadar kuvvetli - olan cemiyetimizde insanlarımızın çok büyük bir kesiminin bu damara zıt olarak kendilerini açıkça “milliyetçi” olarak manifieste etmeyişlerinde MHP'nin, bu sıfatın yüklediği ağır yükü taşımakta zorlanmasından neş'et eden yetmezliğinin büyük bir payı olduğu kanâatindeyim.

Aslında bu mes'ele uzun ve mufassal bir yazı dizisini hakkediyor; lâkin kendime koyduğum, yarı-akademik nitelikli köşe yazısı perhizim devam ettiği için, ileri derecede muhtasaran konuşmayı tercih edecek ve buna binâen, merhum Türkeş dönemini şimdilik hiç kritik mevzûu etmeyeceğim; ancak belirtmeliyim ki, MHP, bilhassa büyük ümidler va'd ettiği 18 Nisan 1999 seçimlerinden sonraki süreçte, bu ağır yükü taşımakta nasıl fevkalâde zorlandığını bilbedâhe göstermiş bulunuyor. Hâtırlardadır: Sayın Koray Aydın, efsâne lider Alparslan Türkeş'in vefat ettiği akşam, “bizi affet Başbuğum” demişti”, “seni Başbakan yapamadık”. Bundan iki yıl iki ay sonra Sayın Devlet Bahçeli, riyâsetindeki MHP'ye, o güne kadar elde edilmemiş bir seçim muzafferiyeti tattırıp kendi tarihinde ilk defa, birinciye nisbetle çok az farkla “ikinci parti” konumuna ref' ettirerek İktidâr'ın ikinci ortağı ve kendisi de, Başbakan olmasa bile, İktidâr'ın kudretli – gibi görünen - Başbakan Yardımcısı olunca büyük ümitler doğmuştu. Ne ki, iş iktidar olmakla bitmiyordu, asıl şimdi başlıyordu. Öyle de oldu nitekim; üçbuçuk yıllık üç buçuk ortaklı koalisyon hükûmeti toplumun beklentilerini karşılayamayınca bütün diğer iktidar partileri ile birlikte MHP de bir tsunami gibi kükreyerek patlayan öfke dalgası altında boğuldu ve sâdece İktidâr'dan değil Meclis'ten de tardedildi.

